

[Aksel Larsen.]

medlemmer. Jeg haaber, at det i dette Tilfælde gaar, som Pressen prædiker, og at naar vi kommer til anden Behandling af Lovforslaget, saa er hele Afsnittet om Pension forsvundet — eller rettere sagt, jeg føler mig temmelig overbevist om, at dette vil ske.

A. M. Hansen: Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til de her foreslaaede Vederlagssatser for Ministre. Dem finder vi rimelige og har intet at indvende derimod. Jeg skal dog tillade mig at gøre en Bemærkning med Hensyn til et enkelt Spørgsmaal, nemlig Ventepenge for Ministre. Jeg savner nemlig en Begrundelse for, at Ventepengebeløbet fastsættes højere end den højeste Pension. Det er rigtigt, at Maksimumsbestemmelsen for Pensionen for Tjenestemænd er slettet i den nye Tjenestemandslov, men da Forslaget her gaar ud paa at fastsætte Maksimum for Ministerpensionen til 9 000 Kr., vilde jeg finde det mest naturligt, at Ventepengene sættes til samme Beløb. Men jeg er meget villig til en Forhandling om denne Enkelthed, og jeg savner egentlig kun en saglig Motivering for, at Ventepengebeløbet er sat saa meget højere end selve Ministerpensionen. Det er bebudet, at Lovforslagene skal behandles i et Udvalg, hvad Enkelthederne angaar, men jeg kan i øvrigt om dette Lovforslag sige, at jeg kan anbefale en hurtig og velvillig Behandling af det.

Saa er der Forslaget til Lov om Ændringer i Lov om Valg til Rigsdagen. Det er med andre Ord Rigsdagsmændenes Vederlag, der her er Tale om. Det er jo en særlig Situation, Rigsdagens Medlemmer befinder sig i, naar de her skal fastsætte Vederlag for eget Arbejde. Det kan imidlertid ikke gøres paa anden Maade. Det kunde synes vanskeligt at træffe det rette Skøn, naar man selv er Part i Sagen, og man ser da ogsaa af Pressens Kommentarer, at Situationen føles som særlig interessant, ja næsten spændende. Jeg vil hertil kun sige, at Rigsdagsmedlemmer har Gang paa Gang i de snart 100 Aar, Rigsdagen har bestaaet, maattet foretage denne Handling at fastlægge Vederlaget for deres eget Arbejde, og jeg kan sige, og sige med Glæde, at hver Gang har man fastsat dette Vederlag meget beskedent. Den samme Karakter har ogsaa det her stillede Forslag. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen drog en Sammenligning mellem Rigsdagslønningerne og Slagteriarbejdernes Løn. Da Spørgsmaalet er rejst, kan jeg saamænd godt gaa ind paa Sammenligningen. Der vil ikke blive meget stor Forskel, naar der tages Hensyn til, at Slagter-

riarbejderen har kun een Husholdning, medens Rigsdagsmanden, der skal varetage sit Hverv, har to Husholdninger. Jeg mener derfor, at det, der her er foreslaaet, er rimeligt og forsvarligt.

Med Hensyn til den saakaldte Pensionsydelse for Rigsdagsmænd tager jeg gerne min Del af Ansvaret for det Forslag, der er fremkommet. Jeg kan godt sige, at som mangearigt Medlem af Præsidiets her jeg Gang paa Gang været stillet over for en pinlig Situation, naar der forelaa Andragende fra en veltjent forhenværende Rigsdagsmand om en Understøttelse og det er konstateret, at han efter et aarelangt, ja næsten livsvarigt Arbejde i det offentlige Tjeneste nu staar saadan, at han er nødsaget til at søge en Understøttelse for at kunne leve. Det har jeg fundet pinligt, og derfor har jeg igennem de Aar, jeg har siddet som Præsidiemedlem, været optaget af den Tanke, at man skulde finde en generel Ordning, saa at gamle, veltjente Rigsdagsmænd var fri for det ydmygende at komme med deres Ansøgning. Det er det, der har været Bevæggrunden for mig til at gaa med til disse Forhandlinger. Det er klart, at Præsidiets Medlemmer tager det første Ansvar, men Forslaget er jo fremkommet ved en Forhandling mellem Præsidiets Medlemmer og samtlige Partiformænd her paa Rigsdagen og endelig efter Samraad med den højtærede Indenrigsminister.

Der er bebudet et Udvalg, som skal behandle disse Spørgsmaal, og jeg skal derfor ikke yderligere gaa i Enkeltheder, men nøjes med at tilsige mit Partis velvillige Medvirken til at naa et godt Resultat for disse to Lovforslags Vedkommende.

Stærmose: Jeg ønsker blot paa min Gruppens Vegne herfra at bekræfte det Tilsagn om at medvirke til disse Lovforslags Gennemførelse, som jeg allerede paa Gruppens Vegne paa det forberedende Trin har givet. Med disse Ord skal jeg tilsige vor Medvirken til Lovforslagernes Gennemførelse.

Søren Olesen: Fra mit Partis Side kan vi tiltræde, at Ministerlønnen forhøjes, som det er foreslaaet, og vi kan ogsaa godkende, at Ministrene faar en passende Pension, da det jo ofte er i en senere Alder, at Politikere opnaar den Ære at blive Ministre, og naar de saa senere træder fra efter at have opgivet deres Erhverv, kan det maaske være vanskeligt at komme ind i det igen. Men jeg synes dog ikke, jeg kan undlade at komme med en Bemærkning i Anledning af, at vi for nogle Dage siden her